

un titlu

Socialismul s-a axat pe un program de modernizare rapidă a societății, centrat obsesiv pe industrie și urbanizare. A fost încurajată o deplasare masivă a populației de la agricultură spre industrie, de la sat la oraș. Proporția populației ocupate în industrie explodează în 25 de ani. Orașele cunosc o dezvoltare rapidă, oferind pentru toți condiții de locuit relativ modeste, dar superioare ruralului, bazate pe un sistem de utilități publice cvasiindustrial. Investițiile în industrie și în dezvoltare urbană au atins un punct de vârf la jumătatea anilor '70. Standardul de viață al populației a crescut rapid până în acel moment, mai ales la oraș și în sistemul industrial, satul fiind în continuare mai degrabă neglijat, dar într-o restrângere continuă. Separați brutal de pământul lor, tinerii își găsesc oportunități atractive în oraș și industrie. Politica de utilizare completă a forței de muncă, de control strict al diferențierii veniturilor (în 1989 salariul minim era de 66% din salariul mediu), de cuprindere masivă în sistemul școlar a întregii populații, de suport social pentru acoperirea nevoilor de bază (îngrijire medicală, locuință) a avut ca rezultat, pe fondul unui standard de viață în general modest, o restrângere spectaculoasă a zonelor de sărăcie și de excluziune socială. Chiar și populația de romi, caracterizată tradițional printr-un nivel ridicat de marginalizare/excluziune socială, datorită politicii de școlarizare și de forțare a ocupării salariale, a cunoscut un proces rapid de incluziune într-un mod de viață modern.

foto

